

Sygn. akt VI U 450/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 16 stycznia 2014 r. znak: (...)

w sprawie: R. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od (...)

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. Akt VIU 450/14

UZASADNIENIE

Sąd przyznał Pani rentę, rozumienie Pani, tak?

[**Powódka** 00:00:03.208]

Dziękuję

[**ns** 00:00:03.438]

[**Przewodniczący** 00:00:06.928]

Jeśli chodzi o ogłoszone uzasadnienie, to Sąd Okręgowy wskazuje, co następuje: Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. powołując się na artykuł 57 i 61 Ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i po rozpatrzeniu Pani wniosku z dnia 29 listopada 2013 roku odmówił Panu, Pani prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 stycznia 2014 roku. Organ rentowy powołał się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 14 stycznia 2014 roku, którą, którym to orzeczeniem uznana została, jak pisze organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, za zdolną do pracy.

Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona R. S., domagając się przyznania renty i uznając tę decyzję za krzywdzącą, z uwagi na liczne schorzenia, które ją dotknęły. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje: Ubezpieczona R. S., urodzona (...) uprawniona była do okresowej, częściowej renty z tytułu, do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, do dnia 31 grudnia 2013 roku. W dniu 29 listopada 2013 roku złożyła ona w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Orzeczeniem z dnia 17 grudnia 2013 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczona jest..., nie jest niezdolna do pracy. Po rozpoznaniu sprzeciwu ubezpieczonej od tego orzeczenia Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 14 stycznia 2014 roku także ustaliła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. To orzeczenie stanowiło podstawę zaskarżonej decyzji. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego i wyjaśnienia kwestii, czy ubezpieczona jest zdolna czy też niezdolna do pracy, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych: specjalisty medycyny pracy, onkologa, psychologa klinicznego, psychiatry, neurologa i endokrynologa. Biegli rozpoznali u ubezpieczonej następujące schorzenia: rak piersi prawej leczony operacyjnie i radioterapią, obniżenie sprawności kończyny górnej prawej, zespół depresyjny nawracający, wole guzowate eutyreoza, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z okresowym, z okresowym zespołem bólowym. Na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego materiału lekarskiego znajdującego się w aktach sprawy i wyników badań ubezpieczonej znajdujących się w aktach organu rentowego i doręczonego przez ubezpieczoną, biegli sądowi ustalili, iż ubezpieczona w 2008 roku przebyła leczenie operacyjne raka piersi prawej, leczona również była radioterapią, od czasu operacji sprawność kończyny górnej prawej jest obniżona, co wymaga dalszej rehabilitacji, od 2003 roku leczona jest też psychiatrycznie. Stan psychiczny w ostatnim okresie znacznie się u ubezpieczonej pogorszył, zespół depresyjny jest nawracający, wymagający stałego leczenia farmakologicznego. Zdaniem biegłych sądowych ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy na okres dwóch lat, od stycznia 2013 roku do stycznia 2015 roku z powodu nasilających się zmian depresyjnych. W ogólnym stanie zdrowia nie nastąpiła poprawa. Biegli sądowi na skutek zastrzeżeń zarówno organu rentowego, jak i ubezpieczonej sprostowali tę opinię uzupełniającym orzeczeniem lekarskim z 25 listopada 2014 roku, karta 46 akt sprawy, wyjaśniając, że R. S. była częściowo niezdolna do pracy do 31 grudnia 2013 roku, a po przeprowadzonym badaniu przez zespół lekarzy biegłych sądowych ustalono dalszą częściową niezdolność do pracy od 1 stycznia 2014 roku do 1 stycznia 2016 roku. Według oceny onkologa oraz psychologa i psychiatry badana jest nadal częściowo niezdolna do pracy. Zastrzeżenia do tej opinii złożył organ rentowy w piśmie procesowym z 22 grudnia 2014 roku i 6 lutego 2015 roku. Organ rentowy wskazywał, iż powołując się na stanowisko przewodniczącej Komisji Lekarskiej ZUS, iż nie podziela opinii biegłych lekarzy sądowych. Ubezpieczona z wykształceniem średnim ekonomicznym wykonywała różne zawody, między innymi księ..., pracowała w zawodzie księgowej. Schorzenie nowotworowe po leczeniu skojarzonym w 2008 roku, bez cech wznowy, w trakcie wieloletniej obserwacji, z obrzękiem limfatycznym kończyny górnej prawej, występującym po wysiłkach fizycznych, nie uzasadnia ustalenia długotrwałej niezdolności do pracy umysłowej zgodnie z wykształceniem i wykonywaną pracą do kwietnia 2013 roku. Ubezpieczona zatrudniona jako kadrowa, stan psychiczny powódki podczas badania przez Komisję Lekarską był stabilny, bez cech ostrej psychopatologii, pozostałe schorzenia, w tym kręgosłupa, bez istotnych objawów neurologicznych, co potwierdza też biegły neurolog oraz tarczycy z eutyreozą, co potwierdza biegły endokrynolog, nie powodują długotrwałej niezdolności do pracy zgodnie z artykułem 12 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wskazując na te zastrzeżenia, organ rentowy wnosił o powołanie drugiego zespołu biegłych sądowych, w przypadku odmowy uwzględnienia tego wniosku, wnosił o oddalenie odwołania. Należy także wskazać, że we wcześniejszym piśmie procesowym organ rent..., z dnia 29 października 2014 roku, karta 40 akt, organ rentowy nie zgłaszał zastrzeżeń medycznych do opinii biegłych sądowych z 23 września 2014 roku. Spór w niniejszej sprawie dotyczył tego, czy ubezpieczona jest niezdolna do pracy na dalszy okres. Przesłanki nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określa Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2013 roku numer..., pozycja 1440 z późniejszymi zmianami. Zgodnie z artykułem 57 ustępem 1 renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki: po pierwsze jest niezdolny do pracy, po drugie ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, po trzecie niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w ustępie 3 artykułu..., w punkcie 3 ustępu 1 artykułu 57. Organ rentowy nie kwestionował, iż ubezpieczona posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy oraz że niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w artykule 57 ustępie 1 punktem 3. Spór dotyczył tego,

czy ubezpieczona jest nadal częściowo bądź całkowicie niezdolna do pracy. Organ rentowy twierdził, że ubezpieczona taki..., u ubezpieczonej taka niezdolność do pracy nie występuje. Zgodnie z artykułem 12 ustępem 1, 2 i 3 Ustawy emerytalno-rentowej niezdolną do pracy w rozumieniu Ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraci..., utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei artykuł 13 ustęp 1 stwierdza, że przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, po drugie: możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Analizując wyniki postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie, Sąd Okręgowy uznał, iż opinia sześciu specjalistów z..., lekarzy wydana 23 września 2014 roku wraz z opinią uzupełniającą dwa..., z dnia 25 listopada dwa tysiące czter..., czternastego roku, stanowią wystarczającą podstawę dowodową do wydania w sprawie definitywnego rozstrzygnięcia. Dowody te były wiarygodne i miały taką moc dowodową, która pozwalała na dokonanie ustalenia, iż ubezpieczona jest nadal niezdolna do..., do pracy na okres dalszych dwóch lat po ustaniu poprzedniej, okresowej niezdol..., częściowej niezdolności do pracy. Wskazać należy, iż biegli sądowi opierali, oparli swoją opinię na posiadanej wiedzy specjalistycznej, opinia nie zawiera sprzeczności, została logicznie i w sposób przekonujący uzasadniona. Biegli sądowi dokonali kompleksowej oceny stanu zdrowia ubezpieczonej uwzględniając wpływ wszystkich schorzeń, na które ona cierpi, na zdolność do wykonywania zatrudnienia zgodnego z poziomem posiadanych przez nią kwalifikacji zawodowych. Wskazać przy tym należy, iż ubezpieczona pracowała jako księgowa, jako kadrowa, są..., jako pracownik biurowo-administracyjny, w związku z tym wymagana jest dla wykonywania tego rodzaju pracy pełna sprawność umysłowo-percepcyjna. Tymczasem, oprócz schorzenia onkologicznego, ubezpieczona posiada na tyle cierpienie, na tyle..., na..., zaawansowane zaburzenia depresyjne nawracające, które uniemożliwiają wykonywanie jej pracy tego rodzaju, jak opisana wcześ..., przed chwilą. Przede wszystkim ubezpieczona odczuwa bóle kończyny górnej prawej, ma nastrój obniżony, obniżoną motywację do działania, ogólnie jest znacznie spowolniona, odczuwa lęk, niepokój, poczucie braku sił, wymaga także dalszego leczenia psychiatrycznego. Zastrzeżenia organu rentowego zgłoszone w toku procesu i po oświadczeniu pełnomocnika organu rentowego, iż nie zgłasza zastrzeżeń do tej opinii, opierały się na zwykłej opozycji, co do oceny stanu zdrowia prezentowanej przez Komisję Lekarską ZUS. Wynika to z treści pisma organu rentowego z 22 grudnia 2014 roku, w którym stwierdza się odnośnie schorzenia psychiatrycznego, na które cierpi ubezpieczona, że stan psychiczny powódki podczas badania przez Komisję Lekarską był stabilny i bez cech ostrej psychopatologii. To, iż taki stan rzeczy miał miejsce zostało zakwestionowane przez biegłych sądowych w sporządzonej w sprawie opinii. Biegli sądowi przedstawili konkretne argumenty i objawy schorzeń, w tym schorzenia psychiatrycznego, uniemożliwiające ubezpieczonej podjęcie zatrudnienia zgodnego z poziomem posiadanych kwalifikacji. Natomiast organ rentowy nie zgłosił zastrzeżeń merytorycznych do konkluzji biegłych, co do tego, iż zespół depresyjny uniemożliwia ubezpieczonej wykonywanie pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Dlatego też, zgodnie z artykułem 477 ze znacznikiem 14 paragraf je..., paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego oraz zgodnie z powołanymi wyżej przepisami prawa materialnego, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres dwóch lat, tak jak orzekli to biegli w swoich opiniach, od dnia ustania prawa do pobierania poprzednio przyznanej renty. W punkcie drugim wyroku Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 118 ustęp 1a stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Wskazać w związku z tym należy, iż biegli sądowi opierali się na tym samym materiale dowodowym, którzy..., którym dysponowali lekarze orzecznicy ZUS, co potwierdzili w treści swojej opinii biegli sądowi, chodzi o opinię z 23 września 2014 roku, karta 28. A zatem w tej sytuacji, skoro organ rentowy miał możliwość ustalenia prawidłowego stanu zdrowia ubezpieczonej, a w wyniku wadliwych orzeczeń Komisji Lekarskiej ZUS, a wcześniej lekarza orzecznika, ustalono wad..., błędnie, że ubezpieczona jest zdolna do pracy, to organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.